

**בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוט ח"א
בפני:**

**סא"ל רונן שור - אב"ד
רס"ן ברוך גליקמן - שופט
סרן שני שוקר - שופטת**

(ע"י ב"כ, סגן אורן שוקר)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, סגן איתי המר)

ח/XXX רב"ט ל' נ'

הכרעת - דין

על-פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של שימוש בסם מסוכן, לפי סעיפים 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, ובעבירה של אינוס, לפי סעיף 345(א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

- **ניתנה היום, 19/7/2017, כ"ה בתמוז התשע"ז, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.**

שופטת

אב"ד

שופט

בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוטי ח"א
בפני:

אל"ם נועה זומר - אב"ד
סרן טלי אסייג - שופטת
סרן קסה אגנאיי - שופט

(ע"י ב"כ, סרן גלי קטלן)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, עו"ד גיל פרידמן; עו"ד שמעון אמיר)

ח/XXX רב"ט ל' נ'

גזר - דין

1. הנאשם, רב"ט ל' נ', הורשע לפי הודאתו בעבירות של שימוש בסם מסוכן ואינוס. כעולה מכתב האישום המתוקן, ביום 13.2.2017, בחניית בית החייל שברמת גן, השתמש בצוותא עם ס' ב' ש' (להלן: **המתלוננת**) בסם מסוכן מסוג קנאביס, באמצעות סיגריה מגולגלת. למחרת, נפגשו השניים בלובי בבית החייל, ונדברו להשתמש בקנאביס בחדרו של הנאשם. בחצות אותו לילה, עלה הנאשם לחדרו, ובחלוף מספר דקות הגיעה לשם גם המתלוננת. הנאשם הכין סיגריה מגולגלת שהכילה את הסם, ועבר לשבת בסמוך למתלוננת, על מיטה פנויה שהיתה בחדר. השניים עישנו בצוותא את הסיגריה.

בהמשך לכך, הגיע למקום חייל נוסף. בשלב מסויים, אמרה המתלוננת כי קר לה, ובתגובה הוא נטל שמיכה, נשכב לצידה וכיסה את שניהם בשמיכה. בשלב מסויים, נכנס החייל השלישי לתא השירותים בחדר, ואז נשק הנאשם לשפתיה של המתלוננת, בלא הסכמתה. היא הסיטה את ראשה ואמרה לנאשם שאינה מעוניינת. הוא התעלם מכך, ובמשך מספר דקות, ניסה לנשקה על שפתיה, תוך שהוא מנסה לסובב את ראשה לכיוונה, נצמד אליה עם גופו, ומחכך את איבר מינו, דרך בגדיו, בצדו הימני של אזור האגן שלה. הנאשם חדל ממעשיו לאחר שהחייל הנוסף יצא מתא השירותים ושב לחדר. הנאשם סימן לו בידו לעזוב ולכבות את האור, והוא עשה כן. המתלוננת היתה עסוקה במכשירה הסלולארי, ואז רכן מעליה הנאשם, נישק אותה על שפתיה, הכניס את ידו לתוך חולצתה ונגע בשדיה. לאחר מכן חשף את שדיה ונישק להם. היא ניסתה

להזיזו וביקשה ממנו מספר פעמים לחדול, ללא הועיל. הוא, מצידו, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, והחל לחכך את איבר מינו באיבר מינה, מעל למכנסיה. הוא לא חדל ממעשיו גם כשאמרה לו כי הדבר מכאיב לה. בעודו רוכן מעליה ומשעין את משקל גופו כנגדה, הכניס הנאשם את ידו לתוך מכנסיה ותחתוניה, ואז החדיר והוציא לסירוגין את אצבעותיו מאיבר מינה, במשך מספר דקות, תוך שהוא ממשיך לחכך את איבר מינו – והכל, כאשר היא מפצירה בו להפסיק, וניסתה להזיזו ממנה, ללא הצלחה. בשלב זה, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה, תוך שהיא שבה ואומרת "אני לא רוצה". הנאשם תפס בידה וניסה להניחה על איבר מינו, כדי שתכניסו לאיבר מינה, אך היא החזיקה אותה מכווצת, וסובבה ממנו את גופה. הוא ניסה להרימה מעליו, אך היא התנגדה. אז, חיכך את איבר מינו החשוף בישבנה, והחדיר פעם נוספת את אצבעותיו לאיבר מינה, למשך מספר דקות, תוך שהוא מוציא ומכניס אותן לסירוגין. הוא המשיך במעשיו, אף שהפצירה בו לחדול, ושבה ואמרה כי הוא מכאיב לה. היא אף ניסתה להוציא את ידו ממפשעתה, אך הוא התגבר על התנגדותה בכוח והמשיך להחדיר ולהוציא את אצבעותיו איבר מינה, תוך הוא מחכך את איבר מינו בישבנה. כעבור זמן קצר, הגיע לפורקן על חלקם האחורי של מכנסיה.

2. משפחתו של הנאשם עלתה ארצה מתימן, בשנת 2010, בעקבות התנכלויות שחוותה. חרף התאקלמות לא קלה, ונסיבות אישיות נוספות המפורטות בהערכת המסוכנות, התגייס הנאשם לצה"ל בחודש מרץ 2016, ושירת כלוחם בפלגת מגן הנגב. בעברו הרשעה אחת בדין משמעתי.

3. מעריכת המסוכנות התרשמה מהפרעת אישיות סכיזואידית, הבאה לידי ביטוי, בין היתר, בקור רגשי וחוסר רגישות ניכר כלפי נורמות חברתיות שכיחות ומקובלות. על רקע מאפייני אישיותו, יכולתו לגלות אמפתיה מוגבלת, ולכן הוא אינו מגלה אמפתיה כלפי המתלוננת. אף שהודה בפניה בעבירות, התקשה להבין את המניע למעשים, ולא הבין את חומרתם או השלכותיהם על המתלוננת. הוא נעדר גורמי תמיכה משמעותיים בקרב בני משפחתו. העבירה בוצעה על רקע קווי אישיותו, עיוותי חשיבה ושימוש ספוראדי בסמים, שהוא גורם מגביר מסוכנות עבורו. מעריכת המסוכנות לא התרשמה כי קיימת אצל הנאשם סטיה מינית, ולדעתה, יוכל להפיק תועלת מטיפול קבוצתי ייעודי לעברייני מין. בשקלול גורמי הסיכון הסטאטיים והדינאמיים, נקבעה רמת המסוכנות המינית כבינונית.

4. הנאשם לא העיד לעונש. בדברו האחרון, הביע צער על מעשיו.

5. בתום הליך גישור, בפני כב' הנשיא ווהבי, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו יוטלו על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים ומחצה, מאסר מותנה, הורדה לדרגת טוראי ופיצויים לנפגעת העבירה, בסך 10,000 ש"ח, שחציים שולמו עוד לפני מועד הטיעונים לעונש.

הצדדים הדגישו שניהם את החיסכון בזמן שיפוטי, ואת העובדה כי הסדר הטיעון כולו מקובל על המתלוננת, והוא על דעתה.

דיון והכרעה

6. העבירות בהן הורשע הנאשם מגלמות פגיעה קשה בערך המוגן, שעניינו כבוד של המתלוננת והאוטונומיה על גופה. וכפי שנפסק,

"עבירת האינוס נועדה ובאה להגן על ריבונות האשה על גופה, על כבוד של האשה כאדם, על האוטונומיה של רצונה, על האני. בריח-התיכון בעבירת האינוס הוא הגנה בלתי-מתפשרת על זכותה של האשה - כמוה כגבר - לבחירה חופשית; הרשות נתונה לה לאשה, וזכותה עומדת לה לבחירה חופשית מה תעשה ומה לא תעשה (והוא, כמובן, כל-עוד לא תפלוש לשדה הזולת). פלישה שלא -בהיתר לגופה של אשה, לגופו של אדם, משפילה היא - משפילה ומדכאת; כואבת היא, כואבת-במאוד; פוגעת היא - פגיעה חדה וכואבת; מעליבה היא - והעלבון עמוק וצורב. נרמס האני, הנפש נחתכת, נפגע החופש, נגרעת האוטונומיה של הרצון, נדרס הכבוד".

(ע"פ 115,161/00 **טייב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(3), 289, בעמ' 327-328 (2000). וראו גם ע"פ 15/13 **סמל ביטון נ' התצ"ר**, בסעיף 47 לפסק הדין (2013)).

היות שהאירוע התרחש בבית החייל, בו התגוררו הנאשם והמתלוננת מתוקף שירותם הצבאי, הסבו מעשיו של הנאשם פגיעה גם בערכי הרעות והאמון ההדדי בין חיילים, המשרתים בצה"ל מכוח חובת השירות הכללית. בית הדין הצבאי לערעורים שב והדגיש את נחיצותו של מסר חד וברור, באמצעות ענישה מחמירה, במקרי פגיעה בשלומם וכבודם של חיילים וחיילות על רקע מיני (ראו, למשל, ע/פ 30,31/17 **טור' משריקי נ' התצ"ר וערעור שכנגד** (2017); ע/פ 23/17 **רב"ט גולומבק הנ"ל** (2017); ע/פ 71/16 **טור' ורדה נ' התצ"ר** (2016); ע/פ 62/16 **התצ"ר נ' סמל ברום** (2016), בקשת רשות ערעור נדחתה: רע"פ 391/17 **פלוגי נ' התצ"ר** (15.1.2017)).

יחד עם זאת, אין להקל ראש בהודאתו של הנאשם באשמה, על ההשלכות שיש לנטילת האחריות על ניהול המשפט ועל המתלוננת, נפגעת העבירה (ראו והשוו ע"פ 1685/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, בסעיף 16 לפסק הדין (18.6.2017)).

7. אכן, "בעבירות אינוס, כמו גם בעבירות של מעשים מגונים, קיים מנעד רחב של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של המבצע" (ע"פ 4502/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, בסעיף 17 לפסק הדין (21.2.2017); וכן, למשל, ע"פ 2470/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, בסעיף 54 לפסק הדין (25.10.2015)). בענייננו, לאחר ששקלנו את נסיבות העבירות, את נסיבותיו של הנאשם ואת הערכת מסוכנותו

המינית, אמנם ברמה בינונית אך תוך הדגשתן של קבלת האחריות על המעשים, ושל הנכונות לקבלת טיפול – מצאנו כי רכיבי הענישה המוצעים ע"י הצדדים עונים על אינטרס ההלימה, ועל התכלית המניעתית וההרתעתית. בסכום הפיצויים המשמעותי יש כדי לשמש הכרה בסבלה ובעוגמת הנפש שנגרמו למתלוננת, המסכימה להסדר הטיעון, על כל רכיביו (ראו, למשל, ע/56/16 סמל ימין נ' התצ"ר, בסעיף 106 לפסק הדין (2017)).

8. נוכח האמור, עונה תמהיל הענישה על האיזון הראוי שבין ההקלה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהיתה כרוכה בעריכת ההסדר, ומצוי במתחם העונש ההולם בגין המעשים (ראו, באופן כללי לגבי היחס שבין הסדרי טיעון לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, את ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13); ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (3.2.2014); ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל (8.9.2016); וכן ע"פ 2021/17 מצגר הנ"ל (30.4.2017)).

9. לאור המקובץ, ראינו לכבד את הסדר הטיעון, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. ארבעים ושניים (42) חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל ממועד מעצרו.
2. שנים-עשר (12) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש (3) שנים, לבל יעבור כל עבירה לפי סימן ה לפרק י' לחוק העונשין, מסוג פשע.
3. ששה (6) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש (3) שנים, לבל יעבור כל עבירה לפי סימן ה לפרק י' לחוק העונשין, מסוג עוון, או כל עבירה שעניינה הטרדה מינית.
4. שני (2) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש (3) שנים, לבל יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, או עבירה של סירוב להיבדק לשם גילוי שימוש בסמים מסוכנים.
5. הנאשם יורד לדרגת טוראי.

בנוסף, ומעבר לסכום של 5,000 ש"ח שכבר הועבר למתלוננת, יפצה אותה הנאשם בסכום של 5,000 ש"ח נוספים. הפיצויים ישולמו בחמישה (5) תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, החל מיום 17.12.2017.

- זכות ערעור כחוק.
- ניתן והודע היום, 1.11.2017, בפומבי ובמעמד הצדדים.

 שופטת

 אב"ד

 שופט